

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzp 156/10
23.03.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Nevenke Važić, predsednika veća, Veska Krstajića i Ljubice Knežević-Tomašev, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Draganom Vuksanović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu osuđenog H.Đ., zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 297. stav 2. u vezi člana 289. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu branioca osuđenog, adv. K.J. za ispitivanje zakonitosti pravnosnažnih presuda Okružnog suda u Novom Sadu K.br.219/08 od 26.11.2008. godine i Vrhovnog suda Srbije Kž I br.640/09 od 22.04.2009. godine, u sednici veća održanoj 23.03.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev branioca osuđenog H.Đ. za ispitivanje zakonitosti pravnosnažnih presuda Okružnog suda u Novom Sadu K.br.219/08 od 26.11.2008. godine i Vrhovnog suda Srbije Kž I br.640/09 od 22.04.2009. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu K.br.219/08 od 26.11.2008. godine H.Đ. oglašen je krivim zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 297. stav 2. u vezi člana 289. stav 1. KZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dve godine.

Odlučujući o žalbi branioca, Vrhovni sud Srbije je presudom Kž I br.640/09 od 22.04.2009. godine odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

-

Protiv navedenih pravnosnažnih presuda branilac osuđenog, adv. K.J., podneo je zahtev za ispitivanje njihove zakonitosti, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP i zbog toga što je osuđenom protivno njegovom zahtevu uskraćeno da na glavnom pretresu odnosno u krivičnom postupku upotrebljava svoj jezik (član 9. ZKP), sa predlogom da se obe presude ukinu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac u podnesku Ktr.I br.4121/09 od 24.11.2009. godine podneo je odgovor da je zahtev za ispitivanje zakonitosti pravnosnažnih presuda neosnovan, te da ga treba odbiti.

Vrhovni kasacioni sud je, pošto je postupljeno u smislu člana 431. stav 4. i 5. ZKP, održao sednicu veća, na koju je pristupila tumač za mađarski jezik Ž.S., dok sednici nisu prisustvovali uredno obavešteni osuđeni H.Đ. i branilac adv. K.J..

Na sednici veća Vrhovni kasacioni sud je razmotrio spise predmeta sa presudama čije se ispitivanje zakonitosti zahteva, pa je po oceni navoda u zahtevu i odgovora Republičkog javnog tužioca datog u navedenom pismenom podnesku, našao:

Zahtev je neosnovan.

Branilac osuđenog u zahtevu navodi da je prvostepenom presudom učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP, jer je presuda zasnovana na dokazu na kome se po odredbama tog zakonika ne može zasnivati. Prema zahtevu, odlučna činjenica vezana za alkoholisanost osuđenog utvrđena je na osnovu analize krvi na sadržaj alkohola koja je izvršena suprotno odredbama Pravilnika o uslovima koje moraju da ispunjavaju zdravstvene organizacije i organi unutrašnjih poslova koji vrše analizu krvi i urina ili analizu krvi, radi utvrđivanja alkoholisanosti vozača i drugih učesnika u saobraćaju i postupak za uzimanje i transportovanje krvi ili krvi i urina. Kako je tim Pravilnikom propisano da se, prilikom uzimanja krvi, vrši klinički pregled i sastavlja obrazac od strane lekara, koji mora biti prisutan uzimanju uzorka, što u ovom slučaju nije učinjeno i kako od uzimanja do dostavljanja krvi na analizu ne sme proteći više od 24 časa i analiza se mora izvršiti najkasnije u roku od 24 časa od momenta prijema, što je u ovom slučaju drastično prekršeno, to se, prema zahtevu, analiza krvi osuđenog ne može smatrati dokazom pribavljenim na zakonom propisan način.

Iznete navode zahteva Vrhovni kasacioni sud ocenjuje neosnovanim, jer iz izveštaja o ekspertizi alkohola Instituta za sudsku medicinu u Novom Sadu proizilazi da se saobraćajna nezgoda dogodila 18.05.2007. godine u 21,05

-

časova, da su uzorci krvi od osuđenog uzeti istog dana u 21,38 časova, te da je nakon analize uzetih uzoraka utvrđeno da je kod osuđenog konstatovano prisustvo alkohola i to 2,139 grama/kg. Pri tome, u izveštaju je jasno naglašeno da su uzorci analizirani metodom gasne hromatografije i da proteklo vreme od prijema uzoraka do analize ne utiče na vrednost rezultata.

Eventualni propusti vezani za obavljanje kliničkog pregleda, prisustvo lekara i vreme dostavljanja uzoraka, na koje branilac ukazuje u zahtevu, ne čine analizu krvi dokazom na kome se ne može zasnivati presuda, u smislu odredbe člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP.

Naime, prema odredbi člana 18. stav 2. ZKP, sudske odluke se ne mogu zasnivati na dokazima koji su, sami po sebi ili prema načinu pribavljanja, u suprotnosti sa odredbama tog Zakonika, drugog zakona, Ustava ili međunarodnog prava, a pomenuti Pravilnik o uslovima koje moraju da ispunjavaju zdravstvene organizacije i organi unutrašnjih poslova koji vrše analizu krvi i postupak uzimanja i transportovanja krvi, predstavlja podzakonski akt i kao takav, nije obuhvaćen odredbom člana 18. stav 2. ZKP.

Zahtev branioca osuđenog neosnovan je i u delu u kome ukazuje da je osuđenom, protivno njegovom zahtevu, uskraćeno da na glavnom pretresu, odnosno u krivičnom postupku upotrebljava svoj jezik (član 9. ZKP).

Prema odredbi člana 10. Ustava Republike Srbije u Republici Srbiji u službenoj upotrebi je srpski jezik, a službena upotreba drugih jezika uređuje se zakonom, na osnovu Ustava. Prema odredbi člana 1. stav 3. Zakona o službenoj upotrebi jezika i pisama, na područjima Republike Srbije na kojima žive pripadnici narodnosti, u službenoj upotrebi su istovremeno sa srpskim jezikom i jezici narodnosti, na način utvrđen tim zakonom, a članom 12. stav 1. istog zakona određeno je da se prvostepeni upravni, krivični, parnični ili drugi postupak u kome se rešava o pravima i dužnosti građana, vode na srpskom jeziku, s tim da se ovi postupci, u smislu stava 2. tog člana, mogu voditi i na jeziku narodnosti koji je u službenoj upotrebi u organu koji vodi postupak.

Statut Grada Novog Sada u članu 6. predviđa da je u gradu u službenoj upotrebi srpski jezik, a da su, u skladu sa zakonom i posebnom odlukom Skupštine Grada Novog Sada, u službenoj upotrebi i mađarski, slovački i rusinski jezik.

Pomenutom odredbom člana 12. stav 2. Zakona o službenoj upotrebi jezika i pisma, dakle, određeno je da postupak iz stava 1. tog člana može da se vodi i na jeziku narodnosti koji je u službenoj upotrebi, što znači da ova odredba ne nalaže obaveznu upotrebu jezika narodnosti.

-

Prema stavu 4. člana 12. istog Zakona, kada u postupku učestvuje jedna stranka - pripadnik narodnosti, postupak se, na njen zahtev, vodi na jeziku narodnosti koji je u službenoj upotrebi u organu koji vodi postupak. Međutim, u konkretnom slučaju, pored osuđenog H.Đ., učestvovao je i državni organ - javni tužilac, pa u slučaju eventualnog odustanka javnog tužioca od daljeg krivičnog gonjenja, oštećeni bi imali pravo, shodno odredbi člana 61. stav 2. ZKP, da preuzmu odnosno nastave gonjenje. U ovom slučaju to bi bili oštećeni M.P. i njegov brat R., sinovi sada pok. D.P..

Prema odredbi člana 12. stav 5. Zakona o službenoj upotrebi jezika i pisma, kada u postupku učestvuje više stranaka čiji jezici nisu isti, što je i ovde slučaj, postupak se vodi na jednom od jezika koji su u službenoj upotrebi u organu koji vodi postupak o kome se stranke sporazumeju, a prema stavu 6. istog člana, ako se stranke ne sporazumeju o tome na kom će se jeziku voditi postupak, a takvog sporazuma ovde nije bilo, jezik postupka određuje organ koji vodi postupak.

Određujući srpski jezik kao jezik na kome će se voditi postupak, prvostepeni sud je postupio u svemu u skladu sa svim napred citiranim odredbama, a te odredbe nisu povređene ni od strane Vrhovnog suda Srbije koji je rešenjem Kr.br.667/07 od 12.09.2007. godine odbio predlog za delegaciju mesne nadležnosti, smatrajući da postupak treba sprovesti na srpskom jeziku uz učešće tumača i prevođenje pisanog materijala i iskaza na mađarski jezik.

Iz spisa ovog predmeta se utvrđuje da je prvostepeni sud tokom postupka postupao u svemu u skladu sa odredbom člana 14. stav 2. Zakona o službenoj upotrebi jezika i pisma i odredbom člana 9. stav 2. ZKP, s obzirom da je prilikom svake radnje suda u kojoj je bio prisutan osuđeni, bilo obezbeđeno usmeno prevođenje od strane tumača za mađarski jezik i sav pisani dokazni materijal u spisima preveden je na mađarski jezik.

Prema tome, sudovi u redovnom postupku ni na koji način nisu učinili povredu zakona na štetu osuđenog iz člana 430. stav 1. tačka 2. u vezi člana 9. ZKP, na koju se neosnovano ukazuje u zahtevu branioca, imajući pri tome u vidu da je odredbom člana 430. tačka 2. ZKP, propisano da se zahtev za ispitivanje zakonitosti pravosnažne presude može podneti, pored ostalog i zbog toga što je okrivljenom, protivno njegovom zahtevu, uskraćeno da na glavnom pretresu upotrebljava svoj jezik, a što u ovom konkretnom slučaju nije učinjeno.

Ocenivši iz iznetih razloga, zahtev branioca u celini neosnovanim, Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu odredaba člana 32. i člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova ("Službeni glasnik RS" broj 116 od 22.12.2008. godine) i odredaba člana 432. i člana 424. ZKP, a u vezi člana 146. stav 1. Zakona o

-

izmenama i dopunama Zakonika o krivičnom postupku ("Službeni glasnik RS" broj 72 od 03.09.2009. godine), odlučio kao u izreci ove presude

odlučio kao u izjavi ove presude.

Zapisničar-savetnik

Dragana Vuksanović, s.r.

Predsednik veća-sudija

Nevenka Važić, s.r.